

Silni roji požrešnih kobilic so na potu na plantaže Severne Afrike

Narrekech, Maroko, 29. decembra. Iz notranjih pokrajin Saharske puščave je prišlo danes svaro, da se nahaja milijone kobilic na potu proti severnemu delu Afrike, kar pomenja silno nesrečo in trpljenje za one kraje. Tekom zadnjih treh let se je radi teh kobilic tisoče akrov rodovitne zemlje v severni Afriki spremenilo v pravo puščavo. Domačini, misijonarji, vladni oddelki in armada, vse je pripravljeno, da se postavi v bran rojem kobilic z ognjem in strupom. Medtem pa marokanski in arabski otroci cmokajo z jeziki v pričakovanju na fino pečenko, kajti kobilice, pražene na ognju, so za nje največja slaščica. Roj kobilic leta navadno precej nizko, in se pričakuje, da se ne bo mogel dvigniti preko naravne ovire, preko Atlas gorovja. V tem slučaju bo le nekaj pokrajin prizadetih. Toda ako se kobilicam posreči vzpeti se preko Atlas gorovja, kot se je to zgodilo lansko leto, tedaj bo trpel Egipt in Palestina. Kjer koli je kaj zelenega, zgine vse v par urah. Te afriške kobilice, ki povzročajo svoje uničevalno delo že tisočletja, in so bile poznane v zgodovini še pred Kristom, so od tri do pet palcev dolge, imajo barvo kot opeka in so silno požrešne. Uničijo vse, kar je zelenega, najraje pa imajo pšenico in ječmen. Roji kobilic so naravnost strašni. Raztezajo se v širini do 6 milj in v dolžini do 30 milj. Tisoče milijonov kobilic se nahaja v enem roju. Zadnja leta so se oblasti mnogo potrudile, da so iztrebile nekaj teh rojev.

Dve učiteljici umorjeni na javni cesti

Blackwell, Okla., 29. decembra. Eno miljo od vasi Tonkawa so danes zjutraj našli trupli dveh učiteljic, ki sta bili sestri, in sicer Jessie in Jessie Griffin, prva stara 32 in druga 25 let. Obe sta bili ustreljeni. Njun avtomobil je ukraden, toda so ga našli nekaj milj naprej razbitega. Obe sestri sta se nahajali pri svojih starših za Božič, in sta se včeraj vračali v Norman, Okla., da zopet pričneta s poukom. Obema učiteljicama je bil odnešen ves denar.

Pevsko društvo Zorislava.

V sredo, 31. decembra, priredi poznano in priljubljeno pevsko društvo Zorislava veselico s plesom, v spodnjih šolskih prostorih fare sv. Kristine na Bliss Rd. v Euclidu. Na programu je tudi igra "Čarljeva ženitev." Bo za vse dosti smeha. Ob polnoči je odhod starega leta in prihod novega. Rojaki so prav prijazno vabljeni.

Prijateljem

Več prijateljev je poslalo Mr. Louis J. Pirou pismo ali osebo, sožalje nad zgubo matere. Vsem skupaj — srčna hvala za simpatije!

Naš zastopnik

G. Anton Vatovec je pooblaščen zastopnik v Clevelandu in okolici za pobiranje novih naročnikov. Rojakom ga prav toplotno priporočamo. Stanuje na 9719 Prince Ave., Cleveland, O.

Stric Sam bo podaril za Novo leto nad sto milijonov davkoplačevalcem

Washington, 29. decembra. Zakladniški oddelek ameriške vlade naznanja, da bo za Novo leto povrnil 10,000 posameznikom in korporacijam natančno \$126,836,833 v davkih, ker so plačali preveč. Zakladniški tajnik Mellon je poslal tozadevno sporočilo poslanski zbornici kongresa kot zahteva postav. Zakladniški oddelek vlade ima navado, da skrbno pregleda listine, katere so vpslali posamezniki, ko so plačali svoj dohodninski davek in pri tem vedno dobi gotove napake. Nad 10,000 takih napak je bilo narejenih na listinah lanskega leta, in vse osebe dobijo vrnjen denar, katerega so preveč plačali za davke. Lansko leto je vlada vrnila \$190,164,359 v davkih, letos pa nekaj nad \$126,000,000. Največja svota, ki bo komu vrnjena, gre jeklarskemu trustu, ki dobi \$15,205,843. Druga velika svota gre mesarski tvrdki Swift & Co., ki dobi vrnjenih \$7,068,924, dočim dobi mnogo drugih korporacij po \$1,000,000 ali več vrnjenih. John D. Rockefeller je palčal \$448,406 preveč davka, dočim dobi njegov sin \$14,370. Henry Ford dobi \$46,060, senator Couzens iz Michigana pa \$3,677. Najbogatejši Indijanec v Ameriki, Jackson Barnett dobi \$81,211, Jack Dempsey pa, bivši šampion v rokoborbi, dobi \$1,114. Med drugimi, ki dobijo povrnjeno svoto v davkih, je tudi Jan Paderewski, ki bo prejel ček za \$4,339. Med onimi, ki dobijo velike svote povrnjene, je zlasti mnogo gledaliških igralcev in igralci pri premikajočih slikah.

V Kanadi so zopet odkrili zlata polja

North Bay, Ontario, 29. decembra. V bližini Scaddingmesta, 70 milj severno od Sudbury, kjer stanuje več Slovencev, sta dva prospektorja zopet odkrila večjo množino zlata. Več sto ljudi je že odpotovalo v dotične kraje, v nadi, da si pridobijo lastninsko pravico do zlatih rudnikov.

Smrtna kosa

Včeraj je umrl rojak Frank Trtnik, ki je stanoval pri Mrs. Hočevar na 1072 Addison Rd. Star je bil 60 let. Bil je član sledečih društev: Makabejcev, Lippe, Pečlarskega kluba in S. N. Čitalnice. Tukaj v Clevelandu zapuščala sina Rudolfa, v New Yorku pa sina Franka, v starem kraju tri sestre in enega brata. Pogreb se vrši v petek zjutraj pod vodstvom Frank Zakrajšek pogrebnega zavoda. Naj mu bo ohranjen blag spomin!

Društvo Marije Vnebovzete

Društvo Marije Vnebovzete, št. 103 J. S. K. J. je izvolilo sledeče uradnice: predsednica Agnes Krall, podpredsednica Josephine Jevnikar, tajnica Anna Walter, 16009 Waterloo Rd., blagajničarka Mary Walter, zapisničarka Jennie Gornik, nadzornice Mary Hribar, Johana Pust, Johana Ferjančič. Zastavonoša Julija Struna. Zdravnik dr. L. J. Perme in dr. Davis.

Zadušnica

Za pokojnim Anton Lapuhom se bo brala sv. maša v cerkvi sv. Kristine 1. januarja 1931.

Vsi pričakujemo kaj boljšega od Novega leta

Skupna prireditev naših kulturnih društev V New Yorku bodo za Novo leto stari delavci prvič dobili pokojnino

Na Novega leta dan priredijo skupna naša slovenska dramska društva in pevski zbori prireditev, ki gre v korist odru Slovenskega Narodnega Doma v S. N. Domu na St. Clair Ave. Popoldne je pevski koncert in predstava. Vstopnina je samo 50c. Zvečer se pa vrši v spodnji dvorani ples: Sledeča društva nastopijo pri tej prireditvi: Triglav, Ivan Cankar, Kristus Kralj, slovenska godba Bled, Zarja, odsek Soc. kluba in samostojni zbor Zarja. Ves čisti dobiček gre za stroške nove električne razsvetljave na odru avditorija in za nekaj drugih popravil. Ljubitelji dramatike, petja in našega Doma bodo gotovo vporabili to priliko, da z obilno udeležbo pokažejo, da jim je mar vsestranski napredek pri Domu. Pridite!

Žrtev avtomobila

Že od pretekle srede zvečer je ležal v mestni mrtvašnici naš rojak John Čepelnik, za katerega se sprva ni vedelo kdo je. V pondeljek so ga spoznali. Bil je začet od avtomobila na St. Clair Ave. in 45. cesti, ko se je vračal od dela. Ranjki je stanoval na 726 E. 163rd St. Star je bil 53 let. Bil je samec. Tu zapuščala dva brata. Doma je bil iz Vižmarjev pri Ljubljani. V Clevelandu je bival 24 let, Bil je član društva Mir, št. 142 S. N. P. J. Pogreb se vrši v sredo zjutraj iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in Sinovi. Preostali naše sožalje, ranjkemu pa ohranimo blag spomin!

Novorojenka

Staršem Br. in Mrs. Jos. Lovšin, 975 E. 231st St. je bila v nedeljo rojena hčerka. Iskrene čestitke!

Bombardiranje na fronti brez zlih posledic

Na Silvestrov večer, 31. decembra, priredijo člani Lake Shore Post, št. 273, American Legion, in njih prijatelji v Mervarjevi dvorani, uspešne napade, ki pa ne bodo imeli drugih posledic kot izpraznenje s kobilic obloženih krožnikov. Na ta večer namreč prirede bivši vojniki in njih soproge ter sorodniki zabaven večer s kokosno večerjo in drugimi približki. Kdor želi torej pričakovati Novega leta dan v veseli družbi in pri dobri zabavi, naj si gotovo preskrbi vstopnico pri članih. Obleganje se sicer prične že takoj po osmi uri, toda glavni uspešni napad bo ob polnoči. Dasi vse to priredijo vojniki, pa bomo zaenkrat opustili navado, ko mora vsak stati z "mess kitom" v roki, in se bomo vsedli k dobro obloženim mizam, katera bodo brhka jednileta obkladala z okusnimi jedili in krepilno pijačo. Trobentači "zaplozajo" svoj "retreat" šele zgodaj zjutraj. K obilnemu obisku vas vabijo — Bivši vojniki.

Strupeni plini

V njih stanovanju so dobili Mr. in Mrs. Milan Jazar, 1134 E. 68th St. skoro napol mrtva. Oba sta bila onesveščena od strupenih plinov, ki so vahalji iz peči, v kateri je gorel trd premog. Prepeljali so oba v Glenville bolnico, kjer bosta najbrž okrevala.

Državljska šola

Pouk v državljanski šoli na 55. cesti in St. Clair Ave., v poslopju javne knjižnice, se začne zopet v četrtek, 8. januarja, ob 7. uri zvečer. To bo čas, da se vpišejo novi člani in članice. Ne odlašajte. V šoli dobite vsa potrebna pojasnila.

G. Banovec

Poroča se nam, da je g. Svetozar Banovec v bolnici poslušal zadnjo nedeljo slovenski radio program in je bil prav vesel. Naznanja se tudi, da se sedaj g. Banovca lahko obišče. Obiskovalne ure so od 2. do 4. popoldne in od pol osmih do pol devetih zvečer. Prijateljem se g. Banovec priporoča.

Delniška seja

Delničarji in delničarke Slovenskega Doma na Holmes Ave., naj si dobro zapomnijo dan 11. januarja, 1931, ko se vrši delniška seja Doma. Pričetek je točno ob 1. uri popoldne.

Bivši suhi kongresmani se obračajo k mokrim. Suhači so vsi obupani

Washington, 29. decembra. Justični oddelek ameriške vlade je poslal na poslansko zbornico kongresa zahtevo, da slednja dovoli vladi \$2,000,000 izdatkov za 500 nadaljnjih prohibicijskih agentov. Prihodnje dni se bo tozadevno vršila debata v poslanski zbornici. Toda pri tem je prišlo na dan, da je najmanj 40 suhaških kongresmanov pripravljenih glasovati proti temu predlogu. Omenjenih 40 kongresmanov se je nahajalo doslej dosledno v suhaških vrstah, toda so radi javnega mnenja v okrajih, kjer so izvoljeni, sedaj prepričani, da je bolje, da držijo z mokrimi, ker se sicer bojijo, da ne bi bili več izvoljeni. Ob istem času pa prihaja od urednika Stanley High, ki urejuje poznani časopis "Christian Herald," da je tiskan v milijon izvodih, skrajno oster ukor vsem profesionalnim suhačem, katere graja in ošteva, ker nimajo voditeljev, ki bi znali voditi prohibicijsko gibanje. Najboljše znamenje, da se prohibiciji majajo tla, pa prihaja iz krogov suhačev samih, ki pravijo, da ne bodo glasovali, da se številno prohibicijskih agentov poveča, dočim vlada nujno prigrinja kongresu, da potrebuje več agentov, ker sicer ni v stanju zatreti tihotapstva z žganjem. Toda kot je že danes razvidno, bo vlada propadla s svojim predlogom, ker poslanska zbornica kongresa, ki je edina upravičena, da dovoli denar, nikakor ne bo glasovala za omenjenih \$2,000,000.

Bivši vojniki dobijo posojilo od vlade

Washington, 29. decembra. Prihodnji mesec se bo oglasilo pri ameriški vladi 250,000 bivših ameriških vojakov, ki bodo dobili posojilo od vlade. Katikih \$18,000,000 bo vlada izplačala prihodnji mesec veteranom, in tekom leta bodo znala vsa izplačila najmanj \$125,000,000.

Na Silvestrov večer

Klub društev S. N. Doma priredi na Silvestrov večer v obeh dvoranih S. N. Doma na St. Clair Ave. veliko plesno veselico. V gornji dvorani bo igral priljubljeni orkester Valentina Turka, v spodnji dvorani se bo pa glasil Sadarjev orkester. Klub ima dovoljenje za veselico do 1:30 zjutraj. Pridite od vseh krajev, kajti gledalo se bo zlasti, da boste vsi dobro postreženi in da boste s skupnimi močmi pomagali pregnati starega nadležnega Mr. 1930, ki je povzročil toliko gorja letos vam vsem.

Pevski zbor Jadran

Prav radi bi opozorili naše naročnike in čitatelje na Silvestrov večer izvrstno domačo zabavo v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd. Servirala bo tudi izvrstna domača večerja, pri kateri ne bo brez božje kapljice. Pridite, da si voščite eden drugemu srečno Novo leto pri veselju in petju. Res so nekako slabi časi, toda pridite vseno ta večer, da si potožite svoje križe in težave in si damo poguma za prihodnje leto. Pri petju in voščilih boste pozabili marsikatero gorje.

Zapori in poboljševalnice v državi Ohio so v skrajno slabem položaju

Columbus, Ohio, 29. decembra. Država Ohio ima 22 zavodov, v katerih skrbi za svoje kazence, za mladino, ki je zaslala na slaba pota, za pohabljenice in ostarele ljudi, in vsi ti zavodi, od prvega do zadnjega, se nahajajo v skrajno slabem stanju. Nobenih priprav in naprav ni v teh zavodih, da se požar, ki izbruhne slučajno, nemudoma pogasi. Vsi zavodi so natrpani čez mero, zdravniška oskrba je skrajno slaba, celo sanitarne razmere so skrajno žalostne. Tako poroča posebna komisija, katero je imenoval governor Cooper, ki je imela nalogo, da poda svoja poročila tozadevno. Državna postavodaja se bo morala pečati s tem vprašanjem. Potrebno bo nekako \$15,000,000, da država Ohio vsaj deloma zadosti najbolj nujnim potrebam državnih poboljševalnic in zapornih zavodov. Kar se tiče zaporov ima država Ohio na razpolago prostora za 6,220 kazencev, toda v teh zavodih se danes nahaja v resnici 9,700 oseb, in razmere, ki vladajo v nekaterih teh zavodov, so naravnost strašne.

Linčanje v Ameriki se je pomnožilo letos

Iz New Yorka se poroča, da je bilo letos v Zedinjenih državah 25 oseb linčanih, ali tri-najst več kot leta 1929.

Društvo sv. Alojzija

Društvo sv. Alojzija je izvolilo sledeči odbor za leto 1931: predsednik John Vidmar, podpredsednik Jakob Resnik, prvi tajnik John Rogelj, 3556 E. 80th St., drugi tajnik Jos. Miller, blagajnik Frank Stražar. Nadzorniki: Joseph Maver, Frank Mulh in Frank Zupančič. Zastopnika za S. N. Dom v Newburghu: Joseph Maver in Rud. Sadar. Zastopnik za S. N. Dom v Maple Heights: Louis Gros. Zdravnik dr. A. J. Perko.

Velika prireditev

Mr. John J. Grdina in njegova družba pod vodstvom dr. Wm. J. Lausche bodo spreminili v nedeljo 4. januarja, veliko dvorano S. N. Doma v ogromno radio razposiljalno postajo. Sodelovale bodo najboljše slovenske moči, kot dr. Lausche, Josephine Lausche-Welf, Mary Udovich, Jos. Sodja in drugi. Čisti dobiček gre za novo cerkev sv. Vida. To bo ena največjih predstav, kar smo jih še imeli v S. N. Domu.

Učenci v mestu

V pondeljek je bila v Clevelandu odprta konvencija zastopnikov American Association for the Advancement of Science. Več kot 5,000 največjih učenjakov iz vse Amerike je dospelo v Cleveland ob tej priliki. Nikdar prej v zgodovini Clevelanda se ni nahajalo še toliko znanstvenikov v mestu.

Suhaški agenti

Državni prohibicijski ravnatelj Beetham je odposlal v Cleveland več svojih posebnih pooblaščenecv, da preiščejo, koliko je resnice na govoricah, da namreč državni prohibicijski agenti za dober denar molčijo o prostorih, kjer se prodaja opojna pijača, dočim nadlegujejo lastnike prostorov, ki nečejo ničesar plačati.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 305, Tue., Dec. 30th, 1930.

Ogromno delo za Zvezo

Pri zadnji seji glavnega odbora Slovenske Dobrodelne Zveze je glavni tajnik sporočil, da bo tekom dveh ali treh mesecev 400 članov in članice Mladinskega oddelka pripravljeno, da prestopijo v odrasli oddelke, namreč, da bodo dosegli starost, ki je postavno predpisana, da ne morejo več ostati v mladinskem oddelku, pač pa prestopiti v oddelke za odrasle.

V mladinskem oddelku Slovenske Dobrodelne Zveze je danes 3000 sinkotov in hčerk slovenskih staršev, ki so člani in članice Zveze. Lahko bi jih bilo 6000 ali pa 10,000, ako bi vsi starši se še nekoliko več potrudili, da zavarujejo svoje otroke za lepo svoto in za mal asement.

Dejstvo pa, da bo v par mesecih 400 članov tega našega mladinskega oddelka postalo 16 let starih, nam daje misliti in sicer misliti dvojno: prvič, da pridobimo te odrasle slovenske mladce za Slovensko Dobrodelno Zvezo, drugič pa, da bomo napolnili vrzel, ki bo nastala v mladinskem oddelku, kakor hitro omenjenih 400 pristopi v odrasli oddelke.

Eno kot drugo je potrebno, ker ne moremo izpopolnjevati odraslega oddelka Zveze drugače kot s pridobitvijo mladine, in mladinski oddelke pa tudi ne more neprestano oddajati svojih članov v odrasli oddelke, ako ne pridobivamo novih članov za Zvezo pri mladinskem oddelku.

Dva faktorja prideta v poštev, ako želimo, da bo vseh naših 400 mladcov v resnici pristopilo iz mladinskega v odrasli oddelke. V prvi vrsti so starši teh otrok, v drugi vrsti pa društveni tajniki. Ako ti storijo svojo nalogo, tedaj bo delo prav lahko, izvršilo se bo brez vseh ovir, in Slovenska Dobrodelna Zveza bo moralno in finančno, pa tudi statistično silno pridobila, ko sprejme 400 mladcov v vrste odraslega oddelka.

Očertje, matere, oziroma sorodniki in varuhi, ki plačujejo za mladino, dobro vedo, da so njih sinovi in hčerke dopolnili 16. leto, ali da ga dopolnejo v najkrajšem času. In tedaj pride njih prilika, da zlepa povedo svojemu otroku, da je prišel čas, ko niso več otroci, pač pa morajo misliti v bodočnost.

Včasih je mladini sicer težko dopovedati kaj enakega, zlasti če je fant ali dekle zdravo, veselo in preskrbljeno. Mislijo namreč, da bodo živeli sto let pri najboljšem zdravju in zadovoljnosti. Toda vi, očertje in matere, ki ste starejši, in ste dobili že dobre skušnje v življenju, lahko poveste in razložite otrokom kako in kaj. Bolezen pride k najbolj zdravemu, nesreča pride k najbolj zadovoljnemu, in dosledno, toda prijazno pogovarjanje o tem, bo napotilo vašega otroka, da se bo prav rad zavaroval. Ako pa sam še ne more plačevati, mu morate seveda v začetku sami pomagati.

To je dolžnost, katero imajo naši slovenski starši pri Slovenski Dobrodelni Zvezi namreč svojim otrokom. Zavezen slovenski oče in mati bo v korist otroka samega gotovo to storil in ne bo pripustil, da se otroci porazgubijo pri raznih tujih zavarovalnicah, od katerih nima narod naš nobene koristi. Slovenska Dobrodelna Zveza daje take ugodnosti kot jih ne morete dobiti nikjer drugje.

Drugi faktor za pridobitev te mladine v odrasli oddelke Slovenske Dobrodelne Zveze je pa društveni tajnik. Ako bo on sodeloval s starši, tedaj nam ne uide niti en fantič ali deklič od našega mladinskega oddelka.

Vsak društven tajnik ima zapisnik otrok v mladinskem oddelku. Ve, koliko so otroci stari, kdaj poide doba, ko prenehajo biti člani mladinskega oddelka. Tajnikova dolžnost v tem slučaju je opozoriti lepo starše dotičnih otrok, in sicer najboljše je mesec ali dva prej, predno poteče postavna doba. Ako bi vsak tajnik to storil, bo s tem povzročil, da pridobimo v par mesecih 400 zdravih članov in članice v našo Zvezo.

Kot veste, je prestop iz mladinskega v odrasli oddelke brezplačen. Nič pristopnine, nič zdravniške, ako se zavarujete za \$500 ali manj. Potrebna je zdravniška preiskava le, ako se zahteva več kot \$500 smrtnine. Zveza daje še druge ugodnosti, katere vam društveni tajniki z veseljem razložijo.

Od slovenskih staršev in društvenih tajnikov je odvisno, da dobi Zveza v treh mesecev 400 mladičev, ki bodo v ponos Zvezi, v korist blagajni in samim sebi.

D O P I S I

Glas iz bele Ljubljane.—Ker se leto 1930 bliža h koncu, se direktorij Slovenskega Društvenega Doma zahvali vsem društvom in drugim organizacijam, ki so imele prireditve v Slovenskem Društvenem Domu v Euclid, O. Poleg direktorja se bodo sodelovalci priporočali se tudi za leto 1931. Ker si vsa društva na leto ni seji izbirajo dneve za veselice in piknike, se vas opominja, da sedaj lahko izberete dneve, kateri še niso oddani.

Ker je v naši beli Ljubljani vedno vse tako živahno in vse-

stvo iz bližnje okolice, da se odzovete našemu prijaznemu vabilu, da se skupno poslovimo od starega leta, da pozabimo vse stare grehe in stopimo v novo leto bratsko in veselo. Slišali boste strel našega ljubljanskega topa, katerega naša ljubljanska artilerija postavlja, da napove vojno staremu letu.

Za plesalce bo igrala godba Struglers Harmony Aces veselo in zabavne poskočnice za stare in mlade. Za prigrizek in žejna grla bo preskrbel odbor. Veselili se bomo do časa, da zapojemo:

Prej pa ne gremo dam,
da se bo delal dan,
da se bo šajnalno
proti beli Ljubljani.

Vstopnice za veselico so 25c zunaj, in 30c pri vratih. Čisti prebritek je v korist Slovenskega Društvenega Doma. Ker je bilo leto 1930 bolj slabo, upamo, da bo v letu 1931 več prosperitete. Zato želi direktorij Slovenskega Društvenega Doma vsem srečno in veselo novo leto.

Direktorij:

Anton Vehovec, predsednik;
Frank Lopatich, tajnik;
Math Debevec, blagajnik.

Detroit, Mich.—Prišla je bila zaželjena nedelja 21. decembra. Zakaj tako zaželjena — zato, ker v nedeljo proti večeru, od 5 do 6 ure, človek prisede k radiju in poslušata slovenski radio program iz Clevelanda. Pri teh zvokih se človek zamisli v domovino preko morja. Človek se tako dobro počuti — vsaj eno uro!

Pri zadnjem radio programu me je nekaj posebno očaralo. Kmalu bi bil padel s stola, ko sem zaslišal oznanjevalca Mr. J. J. Grdinata, ki je napovedal pesem: Zadovoljni Kranjci. Sam pri sebi sem mislil: "Mr. J. J. je neustrašen človek, še na radio si upa povedati to strašno ime — kranjsko. Oh, če se pa še na radio čuje imenovat "kranjsko," potem še ne bo tako hitro zapel "kranjsčini" requiem. Še ni tako hudo, kot včasih zagrmli. Le korajžno naprej živimo, kakor tisti zadovoljni Kranjci.

Od veselja, ker sme slišati peti "Zadovoljnega Kranjca," vam pošljem zopet \$12.50 za razprodane tikete za radio. Vam in vsem, delujočim pri slovenskem radio programu v Clevelandu, pošlje lep pozdrav

znani Kranjci iz Detroita,
386 Geneva Ave.

Barborton, O.—Naročeno mi je bilo, da se zahvalim za program v nedeljo 21. decembra. Razen prvega programa, je bil ta najlepši, to je mnenje cele družbe poslušalcev. Posebno kvartet — takega še ni bilo in zelo se bojim, da ga ne bo več mnogokrat. Ugibali smo, kdo bi bil prvi tenorist. Nekateri so rekli, da je g. Belle, jaz pa pravim, da je bil g. Banovec. Lepa hvala vsem, in prvi vrsti pa trgovcem in Ameriški Domovini, ki se je zavzela za to, da nam je tako večkrat mogoče slišati našo pesem.

Prilagam vsoto za razprodano knjižico radio tiketov. Kakor hitro bo druga prodana, pošljem denar. Iskrene pozdrave in veselo Novo leto vsem skupaj.

Barbortončanka.

Adah, Pa.—Namenil sem se, da se zahvalim za lepe slovenske radio programe ob nedeljah, katerega jaz in veliko drugih Slovencev vsako nedeljo težko pričakujemo. Jako smo veseli lepih slovenskih pesmi in harmonike. Voščim veselo in srečno novo leto vsem, posebno pa Hojčevim, katere osebno poznam, ker sem velikokrat plesal, ko so oni igrali. Zahvalim se vsem za lepe programe.

Anton Maurin, Box 35.

Cleveland, O.—Dovolite mi, da se tudi jaz zahvalim za krasen radio program v nedeljo 21. decembra, ki se mi je tudi dopadel, kakor vsi prejšnji. Vsako nedeljo je lepši program, tako

krasno petje, da bi človek neprenehoma poslušal. Slišali smo tudi Joškota Sodja, ki je jako imenitno igral na banjo. On ima v resnici talent. In vsi brez izjeme so vredni, da se jih pohvali. Zatorej želim vsem radio pevcem in godbenikom srečno novo leto.

M. Kranjc.

Cleveland, O.—Sporočam Vam, da nas je v nedeljo 21. decembra poslušala večja družba slovenski radio program pri nas na 70. cesti. Bili smo vsi očarani nad našo lepo slovensko pesmijo, ki je res najlepša na svetu. In ta naš orkester nas kar poživi! Priznanje vsem trgovcem, ki toliko žrtvujejo za našo radio uro, za naš mili narod tukaj v tujini, v naši novi domovini.

Vsem sotrudnikom slovenskega radio programa srečno novo leto. Enkrat bi radi slišali na radio tisto: Lepa je Struška dolina, lepšega kraja ga ni...

J. Russ, večletni naročnik.

Cleveland (Collinwood), O.—Vsem članom in članicam društva sv. Jožefa št. 169 K. S. K. J. želim prav srečno in bolj veselo novo leto 1931, kot je bilo preteklo. Tem potom pa tudi naznanjam vsem članom in članicam, katerih ni bilo na zadnji letni seji omenjenega društva, da sem bil spodaj podpisani izvoljeni tajnikom društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ.

Društvene seje se bodo vsrle kot do sedaj: vsaki tretji četrtek v mesecu v navadnih prostorih. Asement bom začel pobirati ob 6:30, potem pa prvo nedeljo po seji v dvorani pod cerkvijo dopoldne od 9. ure naprej. 24. in 25., zvečer pa bom pobiral v Slovenskem domu na Holmes Ave. od 7. do 9. ure. Ker pa pride v januarju 25. na nedeljo, bom pobiral tisti dan pod cerkvijo od 9. ure naprej, v Slovenskem domu pa samo 24. zvečer.

Obenem pa prosim vse člane in članice, da redno plačujete asement. Kar vas je bilo na seji veste, kaj in kako je bilo sklenjeno. Radi tega pa bodi onim, ki jih ni bilo na seji povedano, da so člani in članice z odborom vred sklenili, da tajnik nima pravice zakladati za nikogar. Ako pa je kateri, da radi slabih delavskih razmer ne more plačati asesmenta, se mu tega ni treba sramovati. Saj smo vsi na tem: eden je danes v potrebi, jutri drugi. Zato je bilo na seji sklenjeno, da naj taki, ki nikakor ne morejo plačati asesmenta, sporoče tajniku pred sejo in tajnik bo potem sporočal na seji. Ali pa naj pridejo sami na sejo in tam to sporoče. Za take bo potem seja določila, ali sme tajnik založiti ali ne iz društvene blagajne.

Zato vse člane in članice resno opominjam, da plačujete redno asement in se ravno po pravilih, ker v nasprotnem slučaju sledi brezpogojno suspendacija in posledice bo vsak sam nosil. Dasi bi meni to jako težko, ker bo potem ta ali oni rekel, da imamo slabega tajnika, da bo vse člane vendar. Pa dragi bratje in sestre, to bo vaša krivda ne moja, ker jaz pri najboljši volji ne bom mogel zakladati za nikogar. Zadnji dve leti sem komaj toliko zaslužil, da je bilo za cigarete, zato še za svoje težko plačujem, za drugega zakladat mi bo pa absolutno nemogoče.

Se eno prošnjo imam do vas, dragi bratje in sestre, da pridobivate namreč nove člane in članice za društvo sv. Jožefa. Moja želja je, da bi društvo čimprej štel tisoč članov v aktivnem oddelku in ravno toliko v mladinskem. Toda jaz sam tega ne zmorem, dasi bom delal kolikor bom mogel. Saj delam ne bojim, samo da bo uspeh. Zato prosim, da mi pomagate in vsak naj pridobi vsaj enega novega člana za odrasli, enega pa za mladinski oddel-

lek. Če storite to, pa nam je uspeh zagotovljen. Delujmo vsi za društvo sv. Jožefa in ono bo pa tudi pomagalo vsem. Upam in pričakujem, da bomo delovali roka v roki kot pravi pregovor: v slogi je moč.

Upam, da boste vsi bratje in sestre upoštevali te moje skromne vrstice in se po njih ravnali. Sobratrski pozdrav do vseh članov in članic,

Paul Kogovšek,
tajnik društva št. 169,
15606 Holmes Ave.

Cleveland (Collinwood), O.—Rada bi nekaj omenila o našem Collinwoodu, da namreč še nismo vsi pomrli, čeravno je vse nekam potihnilo. Naznanjam, da bo pevski zbor "Jadrans" zopet letos, kakor druga leta, praznoval staro in novo leto z veselico. V Slovenskem Domu na Waterloo Rd. Pridite prijatelji in znanci vsi, ker pri "Jadrans" je vedno zabavljica. Servirala se bo tudi večerja, kakor tudi druga okrepčila, za žejne bo preskrbljena pa tudi božja kapljica. Pridite, da si bomo voščili novo leto pri veselju in petju.

NOVOLETNA PRIREDITEV

Kulturnih društev v korist odra S. N. D.

"Sloga jači, nesloga tlači!" Pravi pregovor, ki se je do danes še vedno uresničil. Kjer je sloga, ki bazira na razumevanju eden drugega, tam je uspeh zagotovljen; kjer je nesloga in osebna mržnja med sodelavci, tam je polom gotov... Nisem to napisal, da bi mislil katerega izmed nas po očetovsko spreobrniti, ker smatram, da je vsak odrasel človek za svoja dejanja odgovoren, in če je javni delavec naj bo odgovoren tistim, ki so mu dali mandat oziroma ga izvolili na odgovorno mesto.

Ker gornji pregovor še vedno drži v vseh slučajih, bo tudi držal za naše sedanje razmere v Clevelandu, ki so zadnje čase precej zmešane... Tako daleč smo prišli, da nam ni nič več sveto, če ne moremo drugače duška svojim "živalskim čustvom," in če ne moremo drugače užaliti nasprotnika: lopnemo po njegovih starših... Nazivljemo ljudi s "hijunami, kreaturami, svihjami" in z drugimi takimi lepmi "kranjskimi izrazi." Ki nam prav nič ne pristojajo, če se smatramo, da smo kulturni narod z vsemi pravicami do življenja! Ne mislim tukaj zagovarjati prizadetega ali obsojati krivca, ampak mislim v splošnem, da nam to ne dela nobene časti...

Na St. Clair Ave. stoji naš Narodni dom. Tisti trenutke, ko spregovorimo besedo "naš" smo se zavezali, da podpiramo to ustanovo in ji zagotovimo obstoj, ker le toliko časa, dokler mi zagotovo tej ustanovi obstoj, smo upravičeni se imenovati njeni gospodarji. Kaprno hitro odrečemo podporo, zgubi beseda "naš" svoj pomen, in mi vso pravico, imenovati se njeni gospodarji! Če pogledamo globlje v gospodarsko stran tega vprašanja, bomo dobili isti odgovor: to je, "gospodar je odgovoren za uspeh ali neuspeh svojega podjetja." Da se pa dopis ne bo preveč raztegnil, preidimo k stvari!

Od časa do časa priredi direktorij S. N. D. prireditev, pri kateri sodelujejo vsa kulturna društva in posamezniki. Ker so take prireditve v korist Doma, je zaželjeno, da je udeležba kolikor mogoče velika, kajti udeležba pokaže, koliko se narod še zanima za svojo ustanovo! Velika udeležba na taki prireditvi pokaže, koliko zanimanja je še za tako ustanovo. Majhna udeležba pa znamenja, da nekaj ni prav, in da so mogoče napake narejene, torej opozori merodajne činitele, da napake poiščejo in odpravijo, ako so iste narejene.

Res, slabo je bilo prošlo leto za vse, za trgovce in delavce. Dosti jih je bilo lansko leto, ki so se z nami veselili, letos jih pa ni več, ker počivajo pod hladno rušo.

Toda pridemo mi, ki smo zdravi! Pridemo in pozabimo vsaj za en večer svoje težave in skrbi. Razveselimo se, saj človek ne ve, kaj ga čaka drugo leto. Pridimo skupaj, zapele si bomo lepo pesem in segli v roko drug drugemu, in voščili prijatelji prijatelji — srečno novo leto. Pozabimo na medsebojne spore, ker je samo enkrat v letu tak dan.

Torej pridite vsi in mi vam bomo postregli po svoji najboljši moči, da se boste dobro in veselo zabavali. Kdor se bo pa hotel zavrteti, vam bo pa tudi Kalistrova godba zaigrala, da bodo noge kar same skakale. Do 2. ure zjutraj bo veselica, toda po 2. uri bo pa še največ zabave. Le skupaj na Silvestrov večer v Slovenski Delavski Dom na Waterloo Rd.

Pevski zbor "Jadrans" vam želi vsem skupaj srečno in zdravo novo leto 1931.

Tajnica.

Na dan prihodnjega novega leta prirede naša kulturna društva, katerim je direktorij na njih željo popravil svetlobo na odru, skupno prireditev za pokritje odskih stroškov! Skupna društva, ki se pečajo z dramatikom in s petjem so že dolgo časa nadlegovala direktorij S. N. D. za popravilo odrske svetlobe, ki je bila pomanjkljiva ves čas. Torej napake se dajo popraviti, ako je volja zato...

Društva, ki bodo sodelovala pri tej prireditvi, so naša stara poznana društva, ki so s svojim delom pokazala, da so opravičena do podpore in poseta njih prireditev. Vsakemu Slovincu v Clevelandu sti poznani dramatični društvi: "Ivan Cankar" in "Triglav," ki prirejati svoje prireditve že dolgo let med nami, in ravno tako je poznano mlado pa aktivno dramsko društvo "Kristusa Kralja," kdo ne pozna naše godbe "Bled," ki je ena najboljših godb; nadalje pevski zbor "Zarja" odsek soc. kluba, ki prepeva med nami že 15 let, istotako nam poznan Sam. pevski zbor "Zarja" po svoji aktivnosti. Vsa ta društva so se radi volje priglasila za sodelovanje v korist našega narodnega doma! Kaj je potem naša dolžnost? Naša dolžnost je, da do zadnjega ktička napolnimo dvorano, ki bo v korist S. N. D., in v veselje društvom, ki bodo sodelovala pri tej prireditvi! Res je, da so slabi časi in da je veliko število naših ljudi, ki si nemorejo odtrgati, da bi prišli k prireditvi, zato je cena nizka, da se bo lahko več ljudi udeležilo!

Napolnimo dvorano in pokazimo, da v nas odloča razum, ki hoče isto braniti in podpirati, kar je bilo z trudom zgrajeno, to je naš Narodni dom! Direktorij vljudno vabi vse, da se v čim večjem številu udeležite te prireditve in stem pokazete, da ste še vedno za korist Narodnega doma. Januarja 1., 1931 naj bo dan našega Narodnega doma kljub temu, da se med seboj mogoče grdo gledamo! Pokazimo, da smo še tukaj, kadar se gre za korist in uspeh našega Narodnega doma! Prireditve se vrši v avditoriju S. N. D. Popoldne: koncert in predstave. Zvečer, ples v spodnji dvorani! Za obilo udeležbo vabi direktorij S. N. D. Dama.

Za direktorij S. N. D.
J. S.

* 28,109,000 otrok se nahaja v Ameriških šolah.
* V Zedinjenih državah je kakih 15,000 učiteljev, ki so brezposelni.

V SOŽALJE!

V znak sožalja souredniku, g. Louis J. Pirou nad izgubo njegove ljubljene mamice, katero je tako vroče ljubil, ta kolona danes ni izšla, ter izrekam mojemu dragemu prijatelju najiskrenejše sočutje.

— James Debevec.

NOVO LETO V S. D. D.

Na novega leta dan, zvečer ob 7:30 priredi naš odsek zelo smešno enodejansko igro "Muzikant." Igra je polna zdravega humorja iz življenja rokodelcev, nastanjenih v sredini polmeščanskih krogov. Smeha obeta biti mnogo še posebno, ker bodo nastopili dobri igralci, kateri so že večkrat pokazali, da so kos vsaki svoji vlogi.

Voščili si pa bomo tudi novo leto in obnovili prijateljske vezi za vnaprej v trdni volji, da hočemo ostati zvesti svojim idealom na potu napredka za naš S. D. D. Delničarji in prijatelji stopite ta dan pred naše oči, da se vidimo in iskreno voščimo vse najboljše v bodočem letu.

Minulo bo ta dan ravno štiri leta, ko je bil S. D. D. otvorjen in sklenile smo ta dan praznovati to slavnost na način, kolikor nam razpoložljiva sredstva to dopuščajo storiti. Če omo- gočite našo prireditev do uspeha, zavedajte se, da to storite za vaš narodni dom, ker naša blagajna je blagajna S. D. D.

Zavedajoč se, da gospodinjstvo je hiši neobhodno potrebno, tako je potrebno narodni stavbi, za katero se že dolga leta žrtvujemo stremeč po ciljih napredka in osvoboditev dolga, ki leži na zgradbi. Z vašo udeležbo prilijete nam nov pogum, da bomo vstrajale na težki poti v borbi za vaš in naš dom.

Odpredelite se za novo leto, da nas polnoštevilno posetite in nam dokažete, da stojite za nami v hotehju in dejanju.

Mary Rjave, tajnica.

MESTNE VESTI

Novi uradniki

Na seji društva sv. Cirila in Metoda št. 191 K. S. K. J. so bili izvoljeni sledeči uradniki za 1931: predsednik Louis Srgan, podpredsednica Frances Rupert, blagajnik Math Kern, tajnica Marianca Kuhar, zapisnikar Frank Novoselec. Nadzorniki: Ivan Zupan, Frank Rupert, Frank Stefančič, zastavonoša Anton Golč. Društveni zdravnik dr. Anton Škur.

Cadillac tovarna

Ravnatelj Cadillac tovarne naznanja, da bo slednja vzela na delo 5. januarja normalno število delavcev, 6,000 po številu. Sicer je ta avtomobilska tovarna delala precej stalno, vendar je bilo tekom leta odpuščenih od dela najmanj 500 oseb, katere bodo sedaj zopet poklicali na delo.

Ogenj v bolnici

V stari vojaški bolnici na Lakeside Ave. je včeraj zbruhnil požar, ki je za en čas ogrozil življenje 180 bolnikov, ki se nahajajo v Lakeside bolnici takoj zraven. Vojaški bolničniki sami se ne nahajajo danes nič bolnikov, ker bodo poslopje v kratkem podrli.

Radio tiketi

Ponovno opozarjamo rojake v Lorainu, da ima naš zastopnik Mr. Louis Balant v Lorainu, Ohio, naprodaj radio tikete. Obrnite se na njega, ako želite biti deležni lepih daril od radio kluba.

Manj žrtve

Do ponedeljka, 29. decembra, je bilo v Clevelandu letos ubitih 252 oseb od avtomobilov. Lansko leto je znašalo število avto žrtv 272.

Anton Novačan:

NAŠA VAS

— Kaj? je zagrmel Peter, da je šlo skozi ušesa. Kaj naša mati, vaša mati, da je v nebesih? Devica Marija? Svojo pa putite, da umira kakor mrha na cesti? Tu...

In je zamahnil z bičem po hlinavki enkrat, dvakrat in še večkrat, da se je zvil bolečin.

— Uh, uh! je vpila. Frače, na pomoč! je klicala svojega moža, ki je prežal izza ogla. Blizu si ni upal in svoji ženi ni na pomoč pritekel. Zakaj Peter je bil velik in divji. Ko mu je ženska ušla, je udaril še po gledalcih. Mlajši so se razbežali, stari pa so ostali, misleč, da jim prizanesle. Toda Peter je švignil tudi po njih in starci so nevoljno godrnjali, ker niso mogli teči. Ko je vse razpodel, je pokleknil z enim kolenom pred starko in jo pogladil po čelu.

— Bič je za take rablje, bič. Ali vam je hudo? je vprašal s tresočim glasom.

Starka je poskušala vzdigniti roko, toda ni je več premaknila. Iz polodprtih, s solzami zalitih oči je gledalo nekaj vselega, krog usten se ji je pokazal oster usmev.

— He-he-he! se je smejala, kakor da bi se lomil trhel les. Bič, he-he-he!

In potem je izdihnila. Peter ji je zatisnil oči, in se je pokrižal in si otrli oči. Nagel, velik in močan je skočil na voz, udaril je divje po konjih in je izginil skozi vasi.

Ko je hči opazila, da se je Peter odpeljal, in ko je videla, da je sosed mater pokrižala, je stekla čez cesto in vprašala:

— Ali so umrli?

In tudi njen mož, strahopetec, je prihitel:

— Ali je mrtva?

Soseda ni ničesar odgovorila. Klečala je pred mrlcem in je polglasno molila za njeno dušo.

ČEVLJARSKI VAJENEC

V delavnici je bilo mrzlo, da je poskakoval plamenček svetiljke v hladnem vzduhu. Edino, dvoriščno okno je bilo zakipnjeno z belim ledom in kristalno ivje se je grmadilo v bele pravilne gradove, ozarjene z lučjo kakor s krvavo jutranjo zarjo. Krog nizke čevljarke misle je ležala stara obuva, raztrgani čevlji, mirni in kakor zamišljeni v lep zunanji svet. Pred mizo je sedel Jožek, petnajstletni vajenec, ki je moral za kazni šivati čez uro, ker se je bil zameril hudemu mojstru. Globoko pripognjen se je baval s starim čevljem in ni mu ni šlo delo izpod rok. Njegova kodrasta glava je ležala zmirom nižje, roke so mu omahovale, sladka utrujenost je strujala po njih. Premagoval in opominjal se je, stresal z glavo, ampak ležal je zopet nazaj in se naslonila na nizko mizo. Vse spi ob tej pozni uri, pomočnika glasno hrčeta za njegovim hrbtom, zakaj bi on ne spal? Svetiljko ugasne in leže v kot na svoje ležišče, zavije se v odejo, ker je tako mrzlo... Mojštra ne bo, kaj je že večkrat obljubil, da pride pogledat, pa nikoli ni prišel. Spati, spati... In v tem sladkem, ukradenem dreameu so ga obdale čarobne polsanje, v katerih se misel bori z opojno utrujenostjo. Lahne kakor tihe ptice so šumele krog njega in so začarale njegovo srce v žalno, bolno hrepenenje. Kje je, kje je domača vas? Kaj dela dobra mati, kaj hudi oče? ... Hudi oče leži na postelji, mati šivlje pri mizi, šivlje in dremlje... In misli na svojega Jožeka. Danes mu je prinesla hleb zmesneka kruha in desetico, ki jo je skupila iz zelenjave. "Jožek!..." ga je zaklicala, ko je stopila v delavnico. In pomočnika sta se smejala njeni preprostosti, mojster sam se je grdo držal. Zakaj, zakaj? Vsi ga hudo gledajo, ti hudobni mestni ljudje...

Rogajo se mu, ker še nezna dobro nemškega jezika, mojster ga lasa, kadar izgovori domačo besedo... Kje je, kje je domača vas? ... Hribček z belimi hišami, gozd za njim, poltemni, tihi gozd... In kapelica sred vasi z belim kipom Device Marije, vsa ovenčana in s povzdignjenimi rokami sveta Marija... Glej, majev večer... ženske klečijo krog nje in molijo in pojo... In možki zadaj, klečijo in molijo in pojo... A on kraj svoje sestrice, ve nemiren premišljuje o daljnem svetu. Kaj je za onimi gorami, ki so videti temne tam daleč? ... Kaj je gori nad svetlimi zvezdami? ... "Češčena si Marija!..." Kako lepo pojo vaščani, tukaj v mestu pa nič tako... Pomočnika pravita, da ni Boga in se norčujeta, kadar se pokriža... In mojster se smeje Mariji in pravi, da je stara baba... In vsi ti veliki gospodje, ki hodijo po mestu, se ne odkrijejo cerkvi, duhovnikom še celo ne...

In Jožek sovraži vse mestne ljudi, ki nimajo zanj kakor zaničevanje in zapovedi. Zakaj tudi oni ovražijo njega, njegovo mater in domačo vas. Ne samo domačo vas, vse vasi sovražijo. Zato, ker so revni naši ljudje? Ne, to ne more biti, kaj bi torej moglo biti? ...

In Jožek poskoči in si mane oči... In povleče smolato dreto, enkrat, dvakrat, dalje ne more... Nova misel ga je ovladala... Napeto in začudeno zre v zakipnjeno okno, pa okna ne vidi...

In zopet se skloni nad mizo, a spanec se ga ne loti. Misel, misel... Tako nenadoma je prišla, tako jasno se je zasvetila v njegovi glavi. Glej, domačo vas, glej mesto... Tam na vasi govorijo in pojo in molijo drugače, tu v mestu govorijo v tujem jeziku. Tam na vasi jedo zmesni kruh, tukaj v mestu belega... Aha! mestjani zaničujejo našo vas, ker... Ali ni rekel mojster, da vaščani niso ljudje, ampak živali in da govorijo pasji jezik? In zakaj mu je mojster obljubil uro z verižico, če se nauči kmalu nemški jezik in če bo zaničeval domačo vas, kadar doraste? ... In Jožek je silno težko, žal mu je nečesa, nekaj se mu smili, da bi se razjokal... In se spomni, kako mu je rekla mati, ko je odhajal: "Jožek, Boga se boj in na mater ne pozabi!" Oče pa je dejal: "Priden bodi, ubogaj svoje predpostavljene, lepo se obnašaj!" Zakaj je mati rekla: "Me ne ne pozabi!" Kako bi mogel pozabiti njene dobre oči, njena blede lica, njen sladki glas: "Jožek!" Ali se ni pregrešil danes zoper svojo mater, ko je molčal na zaničljive posmehe mojstra in pomočnikov? "Ne smejte se, prosim, to so moja mati!" bi bil moral reči, on pa je sramotno molčal... To lastno očitjanje ga je zapelo v srcu in Jožek je na ves glas zahteval...

— Schlafts no ni, Hund! je zagodrnjal pomočnik nevoljno. Tedaj pa je Jožek skočil pokonci.

— Jaz nisem pes! je zavpil z napol otročjim glasom in je pristopil k postelji.

— Ah? je pogledal pomočnik debelo, požvekal s čeljustmi in zopet zadremal.

Zunaj se začeli koraki. Nato so ga odprla vrata in v delavnico je stopil mojster. Pijan je bil. Ko je zagledal Jožka, je izbulil oči in zakričal v trdi nemščini.

— Kaj pa je to? Je zopet lenariš? Ali misliš, da te bom zastoj redil, ušivec vaški!

— Prosim, jaz nisem vaški ušivec, gospod mojster! je odgovoril samozavestno slovenski.

— Ach, du verfluchter... je zavpil mojster in ni pozabil pristaviti odurne nemške psolve, ki je v navadi nemških meščanov v obmejnih krajih.

In je stegnil roko, da bi ga udaril, ampak Jožek se je hitro umaknil, pobral čevljarke nož in se postavil pred mojstra. Njegove oči so se bliskale v mlademu srdcu, lica so mu žarela in ustni-

ce so se mu tresle. In naenkrat so mu privrele solze v oči... Mojster je zijač z razprtimi očmi in je čudenja gubančil čelo. Potem pa je skočil na fanta, izvil mu nož in ga vrgel na tla, preklinjajoč, psujoč in mahajoč neusmiljeno po ubožcu, kamor je priletelo. Jožek se je obupno branil, toda njegovi slabi udarci so mojstra še bolj razkačili. Vzdignil je težko pest in ga je udaril v lice z vso močjo; črna kri se mu je vtila po obrazu.

— Policijo, policijo, z nožem me hoče! je vpil mojster, zakaj vsi meščani v naših obmejnih krajih kličejo v takih slučajih policijo na pomoč, če so krivi, ali pa tudi, če niso krivi. In tega klicanja se je Jožek silno prestrašil. Zato je porabil priliko in je švignil skozi duri, ko je mojster razlagal strmečima pomočnikoma, da ga je hotel "... pes" zaklati.

Vežna vrata so bila še odprta, in Jožek je hitel na ulico; po ulici iz mesta za reko, od tam proti temnemu gozdu. Tekel je ves zasopel po zamrznem potu ob reki in se je neprenehoma oziral, če ga ne sledi. V mestu so ga pač čudno gledali, ker je bil brez klobuka in ves krvav po licu. Toda tekel je tako urno, da si je redar, ki je poskočil za njim, hitro premislil in obstal ter je zapisal v svojo beležnico: "Videl krvavega fanta. Tudi klobuka ni imel..." In je odkorakal po ulici.

V gozdu je Jožek sedel na posekano drevo in si je obložil glavo z dlanmi. Skeleto ga je po hrbtu, po rokah, v licu je čutil pekoče bolečine, v ustih slano kri... Nem je zrl pred se in ni nič ni mislil. Dolgo, dolgo je sedel tako, šele mraz ga je spomnil, da je brez strehe. Vstal je in vistem hipu mu je stopila mati pred oči. Takšna, kakor jo je videl danes jutraj. Visoka, nekoliko sključena ženska, bledeh in upalih lic, z resnimi a vendar neskončno milimi očmi. Videl je te oči, ki so zrle vanj tako ljubezni polno in toplo, tako skrbne in vprašujoče... "Mama!" je zaplakal Jožek. "Mama, zakaj Vas ni tukaj, da bi me branili!" In še bolj je zajokal, ko se mu je zdelo, da ne sme domov. Oče bi ga ubil, in še mati bi ga mogoče okregala, da je tako ravnal. Kam? Kam v tej mrzli zimski noči? "Mama!" je zaplakal ponovno in vroče solze so hladilno drsale po njegovem krvavem licu.

Stopil je nekoliko iz gozda in je zagledal pred seboj sovražno mestece, ki se je kopalo v lučih. "Kam zdaj, kam?" se je vpraševal. Pa ni vedel kam in mirazu je drgetal in mestu pretel s svojo drobno otroško pestjo...

Kam bo šel ubogi Jožek? Dva dni pozneje je prinesel lokalni list pod napisom "Junak z nožem" tele vrstice: Da se vidi podivjanost naših sodeželanov, ki... je napadel z nožem našega uglednega in obče spoštovanega someščana gospoda...

... in potem neznano kam odšel... Podivjanost, nekultura naših... Vsi postranski izrazi so bili razprto tiskarni. Ljudje so čitali in so verjeli in so sovražili našo vas...

PES.

I.

Pes sem; čisto navaden in ciničen pes. Zato me imajo na verigi priklenjenega, ker sem nevaren mačkam in otrokom. Star sem že; na glavi mi dlake sivijo in levo oko je že slabo. Videti sem onemogel in slab, toda po mojih žilah se pretaka še zmirom zdrava kri, zaspana moč, ki jo treba samo razdražiti in zbuditi, da zbesnim in se utrgam. Kakor zadnjič. Prišel je mimo človek-kristjan in me je udaril s palico; čisto po'nedolžnem, bogve iz kakšnega namena! Zagnal sem se, da je počila veriga. Pograbil sem kristjana za stegno, da je zajavkal in me sunil z no-

go tri metre od sebe. Našel sem se na gnojšču in se začuden ozrl. Ali je res, ali ni res? Jaz svoboden? Divje veselje je prevzelo moje pasje srce in stekel sem po hribu navzgor, po hribu navzdol, čez žitna polja in travnike. Dan in noč sem begal okrog in se klatil po neznanih tujih krajih. Zdelo se mi je, da nisem pes, ampak neko nadnaravno bitje, ki gre, kamor hoče. Podnevi sem ljubil gozdove, ponoči pa rosne travnike. Marsikateremu plahemu zajčku sem stisnil rebra s svojimi tacami. Oj, kako je bilo lepo! In tisto jutranje solnce, kako je bilo krvavo, kako žareče! In tiste jasne noči, kako so bile sladke za mene, za čisto navadnega psa, ki se je rodil kot pes in tak ostane do smrti. Toda pes se zažene in gre, kamor ga noge neso. Nikoli pa ne pomisli, da ima nad sabo človeka ki je njegov gospodar in v čigar močnih rokah počiva usoda pasjega plemena.

Se za človeka ni dobro, če je postopač in potepuh, kaj bi bilo za psa, ki zna le lajati in lediti! Bogme, kruha si služiti ne more! Sicer mi ni manjkalo hrane po logih, po gozdovih, po travnikih in poljanah — zajcev in neumnih ptic je zmirom dovolj — pa popolnoma poživinčiti se in podivjati nisem maral. Preveč so me bili razvabili ljudje na red, na streho in toplo hrano — o znajo nas omamiti v sužnost, da pozabimo, kam spadamo! — meni je začelo presedati to beganje pod milim nebom. Sledil sem nazaj v domačo vas svoje pasje stopinje. Pes namreč dobro ve, kod se ima vrniti. Dober nos in nič vesti, pa prideš daleč in celo nazaj...

Vendar pa nisem hotel, da bi se vrnil kar tako. Potihoma sem se splazil v vas, ko se je zmrčilo in ko so ljudje večerjali. Da poizvem, kaj mislijo o meni, kako sodijo o mojem begu, se vzpnem na sosedovo okno. Pri mizi sedi gospodar, kočat vdovec, in zajema z veliko žlico in se modro drži. Poznam tega gospodarja in ga nemilo sodim. Velik skopuh je. Če bi bil njegov pes, ne bi zalajal, ako bi se plazili tolovaji krog njegovega doma. Berače podi s kletvijo od hiše in ko ga je pogljal, pravi: Bog mi odpusti grehe! Sploh ima ta človek zmirom Boga na jeziku, da se čudim, ker ne razumem, kaj to pomeni. Jaz ne poznam Boga, poznam le človeka. No, sosed je pomagal z brado. Poslušam, poslušam, noge mi drevene. Gospodar zopet pomiga z brado in reče...

(Dalje prihodnjič.)

Podpredsednik
Mr. Frank Mrhar je podpredsednik društva sv. Cirila in Metoda št. 18 S. D. Z., ne pa Mr. Frank Merkun kot je bilo poročano.

Pozor!
Opozarjamo naše žene in dekleta na oglaš slovenskega trgovca Benno B. Leustig, ki ima razprodajo na oblekah in drugim blagu. Čitajte oglaš!

Stara mati bo morala v ječo radi žganja

London, Ontario, 29. decembra. Mrs. Jenine McDermid, 66 let stara, ki je stara mati 16 vnukov, bo morala za 6 mesecev v zapor, ker je doma izdelovala žganje.

Hoover pošilja venec na grob Wilsona

Washington, 29. decembra. Predsednik Hoover in njegova soproga sta poslala na grob bivšega predsednika Wilsona venec včeraj, na dan 74. obletnice, odkar je bil Woodrow Wilson rojen.

MALI OGLASI

V najem
se da soba za enega ali dva fanta. 1244 E. 58th St. (1)

Dobi se
čedna soba za eno ali dve osebi. 1246 Addison Rd. (305)

Letni shod

V torek večer ob 8. uri, t. j. nocoj, se vrši letna seja veseličnega odbora fare sv. Kristine na Bliss Rd., Euclid, O. Naj pride vsak, ki rad dela v korist fare in nasebine, moški ali ženske. Volil se bo tudi odbor za leto 1931. Pridite v velikem številu. Sejo sklicuje predsednik.

Naznanilo

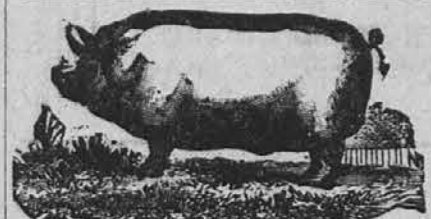
Članicam Slovenske ženske Zveze, podružnica št. 10 naznanjam, da ne bo seje v četrtek, 1. januarja, ker je praznik. Seja bo v petek, 2. januarja v navadnih prostorih. Katere še niste prinesle plačilne knjižice, ste prošeni, da jih prinesete, da mi bo mogoče urediti novo knjižo. Pridite vse na sejo, imamo več važnih zadev za urediti. — Louise Milavec, tajnica, 15616 Trafalgar Ave.

Pohištvo

naprodaj za 5 sob, jako dobro ohranjeno. Se proda po zelo nizki ceni. 2492 E. 124th St. blizu Woodland Ave. ali pa vprašajte v Julia's Flower Shop, 6122 St. Clair Ave. (306)

V najem

se da, hiša sama za sebe, 5 sob in garaža. 1494 E. 175th St. Vpraša se na 15805 Waterloo Rd. (306)

DEBELI PREŠIČI NARAVNOST Z DEZELE

Vseh velikosti, živi ali osnaze, pregledani od mesta in pripeljani kamorkoli. Pridite in izberite si jih.

H. F. HEINZ

Willoughby, O.
Tel. 110-J-2

DOBER PREMOG!

Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Henderson 5798

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENEGA, NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

ANTONA LAPUH

ki je preminul 1. januarja, 1930.

Že leto dni Te zemlja krije, in truplo Tvoje že trohni; ostal si nam v spominu za vedno, tolažbe nam pa najti ni.

Solza pada že nešteta, tužno bije nam srce, smrt pobrala je očeta ljubega za vedno je.

Žalujoča soproga in otroci.

Cleveland, O., 30. decembra, 1930.

RADOST V BODOČE za one ki hranijo

Pridružite se našemu božičnemu klubu

Cleveland Trust

BANKA V VSAKISOSEŠČINI

VABILO NA

igro in veselico s plesom

KI JO PRIREDI

PEVSKO DRUŠTVO ZORISLAVA V SREDO 31. DECEMBRA

V SPODNJIH ŠOLSKIH PROSTORIH FARE

SV. KRISTINE

na Bliss Rd., Euclid, O.

Začetek ob 8. uri zvečer

Na programu je veselogra

"ČARLJEVA ŽENITEV"

ki je vseskozi polna smeha. Po igri bo petje, nakar sledi nekaj posebno novega. Nato je prosta zabava in ples. O polnoči je odhod starega in prihod novega leta in deklamacija. Pevsko društvo Zorislava vas vabljeno vabi, da se udeležite te prireditve, ki bo zadnja to leto. Za dobro postrežbo jamči

ODBOR

V. SPOMIN

prve obletnice smrti našega ljubega sina

Frank Mrhar (Lindy)

ki se je preselil v večnost dne 30. decembra, 1929

Srčno ljubljani nam sin, nepozabljeni otrok, težka bila je ločitev, ko odvezl Te nam je Bog.

Leto dni Te grob že krije, kar si v večnost se podal, lepše zdaj Ti solnce sije, vsem v spominu si ostal.

Truplo tam na božji njivi v grobu hladnem Ti trohni, duh njegov pa v neminljivi slavi raja še živi.

Tamkaj zopet se združili bomo, stisnili roke, da pokojnik naš premili, to bo srečno svidenje.

Zalujoči ostali:

Frank in Magdalena, starši. John, Milan, Jože, Tone, bratje. Magdalena, Jennie, sestre.

Cleveland, O., 30. decembra, 1930.

Razprodaja

Vse zimsko blago za žene, dekleta in deklice dobite sedaj pri nas po nižjih kakor tovarniških cenah. Vse blago v zalogi je samo prve vrste

Vas vljudno vabim, da pridete in se sami prepričate

Benno B. Leustig

6424 St. Clair Ave.

Nasproti Slovenskega Narodnega Doma

Ob tej priliki želimo vsem našim odjemalcem, prijateljem, kakor tudi sovražnikom srečnejše novo leto, kakor je bilo preteklo.

HENRIK SIENKIEWICZ

POTOP

iz poljske prevle
DR. RUDOLF MOLE

Najtežje bombe so prebijale celo strop. Navzlic nadčloveškim naporom, navzlic vsej čujnosti se je zdelo, da mora požar prej ali polej objeti samostan. Bakle in konopljin klopčiči, ki so jih odriivali z drogi s streh, so goreli kupoma ob stenhah. Okna so pokala od vročine, ženske in otroci, zaprti v izbah, so se dušili od dima in vročine.

Jedva so pogasile ogorke, ko je stekla voda po žlebičih, že so priletela nova krdela razpaljenih krogel, gorečih cunj, isker živega ognja. Ves samostan je bil pokrit z njimi in dejal bi: nebo se je odprlo nad njim in ploha pada nanj, vendar ni gorel in se tudi ni užgal, a se tudi ni pogrezal v razvaline; nasprotno, sredi tega morja plamenov je začel prepevati, kakor oni mladenič v ognjenih peči.

Zakaj ravnotako kakor večeraj se je oglašala s stolpa pesem s spremljevanjem trombe. Ljudem, stoječim na zidovih in pri topovih, ki so morali vsak hip misliti, da tam za njihovimi hrbti že vse gori in se vali v razvaline, je bila ta pesem ko zdravilen balzam, kakaj dokazovala jim je, da stojita cerkev in samostan še vedno in trdno, da plamen še ni premagal človeškega napora.

Toda tudi v švedskem taboru sta ta pesem in glasba napravila ogromen vtis. Vojaki na nasipih so jo najprej poslušali z občudovanjem, potem pa z nekim praznovernim strahom.

"Kako to?" so govorili med seboj. "Vrgli smo na ta kurtnik toliko železa in ognja, da bi že zletela marsikatera mogočna trdnjava z dimom in pepelom v zrak, oni pa radostno prepevajo. Kaj je to?"

"Čari!" so odgovarjali drug drugemu.

"Krogle se ne prijemajo onih sten. S streh se kotilijo granate, kakor bi metal gori hlebce kruha. Čari, čari!" so ponavljali. "Nas ne čaka tu nič dobrega."

Starešine celo so bili pripravljeni pripisovati tem zvokom nekaj tajinstven pomen. Toda nekateri so si tolmačili to drugače in Sadowski je rekel glasno, nalašč, da bi ga slišal Miller.

"Mora se jim dobro goditi, ker se vesele, najbrž, ker smo doslej potratili toliko smodnika."

"Ki ga nimamo preveč," je rekel knez Heskli.

"Zato pa imamo za vodjo Poliorcetes," je odgovoril Sadowski s takim glasom, da se ni moglo razumeti, če se norčuje, ali pa se hoče polaskati Millerju.

Ta pa je očitno vzel za izgovorjeno proti sebi, ker si je grizel brke.

"Videli bomo, če bodo še čez eno uro prepevali," je rekel in se obrnil k svojemu štabu.

In ukazal je podvojiti ogenj.

Njegovo povelje se je izpolnilo prenašlo. V naglici so topove dvignili previsoko, radi česar so začele krogle leteti čez. Nekateri so letele, ognivši se cerkve in samostana, celo do nasproti ležečih švedskih nasipov; tam so lomile podstavke, razmetavale koše in ubijale ljudi.

Minila je ura, dve. S cerkvenega stolpa se je še vedno razlegala svečanostna glasba.

Miller je stal z daljnogledom v čenstohovi. Gledal je dolgo.

Navzoči pa so opazili, da se mu je roka, s katero je držal daljnogled pri očeh, tresla čimdalje bolj; naposled se je obr-

nil k navzočim in zakričal:

"Strelji sploh ne škodijo samostanu."

Tu je neukrotljiva besna jeza pograbila starega vojaka. Tresčil je daljnogled na tla, da se je razletel v drobne kose.

"Še zblaznim od te glasbe!" je zavreščel.

V tem trenutku je pridiral k njemu le Fossis.

"Gospod general," je rekel, "podkopa ni mogoče napraviti. Pod platjo zemlje leži skala. Tu bi bilo treba rudarjev."

Muller je zaklel. Toda ni še dobro zaklel, ko je zopet prispel s čenstohovskega nasipa oficir, pozdravil po vojaško in javil:

"Največji top je razbit! Ali naj pošljemo po drugega v Logoto?"

Ogenj je res nekoliko oslabil — trombe pa so igrale vedno bolj svečano.

Muller je odjezdil v svoj stan, ne da bi izpregovoril besedo. Toda ni dal povelja, da naj prenehajo z bitko. Sklenil je utruditi obležence. Saj je bilo gori v trdnjavi komaj dve sto ljudi posadke, on pa je imel vedno sveže vojake na izmenjo.

Nastopila je noč, topovi so grmeli brez prestanka, toda samostanski so živahno odgovarjali, še živahnejše kakor podnevi, ker so jim švedski ognji kazali gotov cilj. Večkrat se je pripetilo, da je iz teme prifrčala samostanska krogla liki smrtni duh baš takrat, ko so vojaki sedli k ognju in h kotlu, visečemu nad njim. Ogenj se je razpršil v treske in iskre, vojaki pa so zbežali z nečloveškim krikom ali pa so iskali zavetja pri drugih tovariših, ali so pa blodili sredi noči ozeblji, gladni, prestrašeni.

Okoli polnoči je ogenj v samostanu tako oživel, da niso mogli švedje ob svitu strelav niti prižgati ognjev. Zdelo se je, da govore obleženci z glasom topov sloveče besede: "Hočete nas utruditi... Le poizkusite, saj še sami izzivamo!"

"Odbila je prva, odbila druga ura. Začel je pršeti droban dež v obliki mrzle megle, a prozorne, ki se je mestoma izpreminjala v stebre, stolpe in motive ter rdela od ognja.

Skozi te fantastične stebre in oboke pa je bilo včasih videti grozne zarise samostana, ki se je izpreminjal pred očmi; enkrat se je zdel višji, drugič navaden, a zopet, da pada v prepad. Od nasipov pa do njegovega zidovja so se vlekli nekaki zlovražji oboki in hodniki, ki sta jih ustvarjala megla in tema, in po teh hodnikih so letele krogle, noseče smrt. Včasih je postajalo vse ozračje nad samostanom jasno, kakor bi ga razsvetlil blisk. Takrat so se odražali zidovi, vzvišene stene in stolpi kaj jasno, potem so pa zopet ugasle.

Vojaki so jeli gledati predse z groznim in praznovernim strahom. Tu pa tam je kdo dregnil svojega tovariša in šepetal:

"Ali si videl? Ta samostan se pojavlja in izginja izmenoma. To je nadčloveška moč!"

"Jaz sem videl še več," je govoril drugi: "Merili smo baš z onim topom, ki se je razpočil, ko je začela naenkrat vsa trdnjava skakati in trepetati, kakor bi jo kdo dvigal in nižal na vrvi. Potem pa meri na tako trdnjavo in zadeni!"

Po teh besedah je vrgel vojak ščetko za top in pristavil čez en čas:

"Tu nič ne dosežemo!... Ne bomo vohali njihovega denarja. Brrr! Mraz je! Tam imaš lonček s smolo, prižgi, da si vsaj roke ogrejem!"

Eden izmed vojakov je začel

prižigati smolo z žvepleno nitjo. Najprej je prižgal steno, potem pa ga je začel počasi potapljati. "Ugasnite luč!" je zagrmel častnik.

Toda skoro istočasno je prišumela granata, potem se je razlegel krik, kratek, presunljiv in luč je ugasnila.

Noč je prinesla švedom težke izgube. Poginila je ogromna množica ljudi pri ognjih; po nekaterih mestih so se tako razpršili, da se nekateri polki, ki so bili enkrat zbegani, niso mogli pomiriti do jutra. Obleženci pa so streljali vedno bolj pogosto, kakor bi hoteli pokazati, da ne potrebujejo spanja.

Jutranja zarja je osvetila na obzidju utrujene, blede, zaspane, a od vročice oživljene obraze. O. Kordecki je ležal vso noč na obrazu v cerkvi; komaj se je zasvetilo, se je pojavil na obzidju in njegov blagi glas se je razlegel pri topovih, na nasipih, okoli vrat:

"Bog nam je poslal dan, otroci... Blagoslovljena bodi njegova svetloba! Niti v cerkvi, niti v poslopjih ni nobene škode... Ogenj je pogazal, življenja ni izgubil nihče. Gospod Mosinski! Ognjena krogla je padla pod zibuko pri ljudeh, se je general zavzel in ukazal nadaljevati ogenj."

"Naposled se vendar utrudijo!" je rekel knezu Heskemu.

"Smodnika smo neizmerno potrošili!" je odgovoril oni oficir.

"Mar ga oni niso?"

"Oni morajo imeti neizčrpno zalogo solitra in žvepla, a oglja jim sami pripravimo, če se nam posreči, da zažgemo vsaj eno poslopje. V noči sem jezdil k obzidju in navzlic gromu sem razločno slišal mlín, ki more biti edino mlín za smodnik."

"Velel bom do solnčnega zahoda streljati tako močno, kakor véeraj. Ponoči bomo počivali. Videli bomo, če ne pošljejo poslanec."

"Vaše visokorodje ve, da so poslali k Wittembergu?"

"Vem, tudi jaz pošljem k njemu po največje topove. Ako ne bo mogoče jih nastrašiti ali pa zanetiti v sredi požar, bomo morali prebiti ozidje."

"Ali pričakujete vaše visokorod-

je, da pohvali feldmaršal obleganje?"

"Feldmaršal je vedel o moji nameri in ni rekel nič," je odgovoril ostro Miller. "Če pa me bodo tudi neuspehi še nadalje preganjali, tedaj se bo gospod feldmaršal zganil ter me ne bo pohvalil, marveč bo izkušal zvaliti vso krivdo name. Prejasni kralj bo dal njemu prav, to vem. Dokaj sem že pretrpel od zagriženega gospoda feldmaršala, kakor bi bil jaz kriv, da ga muči "mal francese," kakor pravijo Lahi."

"O tem, da bo zvalil krivdo na vaše visokorodje, ne dvomim, zlasti če se pokaže, da ima Sadowski prav."

"Kaj, prav? Sadowski govori za te menihe, kakor bi ga oni plačevali za to! Kaj pravi?"

"Pravi, da bodo ti strelji odmevali po vsej deželi od Baltiškega morja pa do Karpatov."

"Naj prejasni kralj ukaže v tem primeru potegniti kožo z Vreščoviča in jaz jo pošljem kot zaobljubo v ta samostan, kakaj on je nasvetoval to obleganje."

Tu se je Miller zgrabil za glavo.

"Toda treba je končati s silo. Zdi se mi, tako mi nekaj pravi, da pošljejo koga ponoči, da se pogodimo. Med tem pa ognja in ognja!"

Minil je torej dan, ki je bil podoben večeršnjemu, pol groma, dima in plamenov. Še prav mnogo takih je imelo priti nad Jasno Goro. Toda oni so gasili požarje in streljali z istim junastvom. Polovica vojakov je šla počivat, druga polovica je bila na obzidju pri topovih.

Ljudje so se nekako privadili neprestanemu gromu, zlasti ko so se prepirali, da ni velikih škod. Manj izkušene je krepila vera, toda bili so med njimi tudi stari vojaki, ki so poznali vojno in izvrševali službo kakor kako rokodelstvo. Ti so dajali tolažbo kmetom.

(Dalje sledi.)

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober uspeh.

POZDRAV

THE Society for Savings je videla priti in miniti novo leto v treh generacijah prebivalstva v severni Ohio. V miru in vojni, v blagostanju in slabih razmerah je delila srečo naroda te okolice.

Številnim prijateljem, vsled katerih naklonjenosti in dobre volje je rasla v letih, izraža Society for Savings zahvalo za naklonjenost in pošilja novoletne pozdrave.

Incorporated 1849
Society for Savings
in the City of Cleveland
Public Square

VLOŽITE SVOJE PRIHRANKE V HRANILNO BANKO

NA DAN NOVEGA LETA

SKUPNA PRIREDITEV

dramatičnih društev in pevskih zborov

SODELUJEJO	Popoldne:
"Triglav"	KONCERT in PREDSTAVE
"Ivan Cankar"	v avditoriju
"Kristus Kralj"	S. N. D.
Slov. godba "Bled"	Vstopnina
"Zarja" odsek Soc. kl.	50 cent.
"Zarja" sam. zbor	

Vabi v imenu našega Narodnega Doma vse, ki želite uspeha našemu narodnemu podjetju; in želimo vaše udeležbe, da pomagata ustvariti boljše razumevanje med nami!

Direktorij S. N. D.

VABILO NA PRIREDITEV, KI JO UPRIZORI ŽENSKI ODSEK S. D. D. DNE 1. JANUARJA

ob 7:30 uri zvečer

V SLOVENSKEM DELAVSKEM DOMU
WATERLOO ROAD

Spored:

"MUTASTI MUZIKANT"

Enodejanska burka

OSEBE:

TOMAŽ LESNIK, opekar Mr. Burton
MARA, njegova žena Miss Gubanc
KATRICA, služkinja Miss Jeray
PETER OZEK, čevljar Mr. Fabec
TONE LISICA, klobučar Mr. Zigman

Režiser JOSEPH GODEC

Dejanje se vrši v nekem slovenskem trgu v domačem krogu.

Po igri bo ples v spodnji dvorani in prosta zabava z postrežbo okusne jedi in pijače. Igrala bo poznana godba "Bled" vesele valčke in polke.

Vljudno ste vabljeni rojaki iz naselbine in okolice na to prireditev.

Vstopnina samo 50 centov

VABILO NA PLESNO VESELICO

katero priredi

KLUB DRUŠTEV SLOV. NARODNEGA DOMA
V OBEH DVORANAH SLOVENSKEGA NARODNEGA
DOMA NA ST. CLAIR AVE.

na Silvestrov večer, 31. decembra, 1930

V zgornji dvorani bo igral priljubljeni Valentin Turk orkester, v spodnji dvorani pa poznani Sadar orkester. Tečna jestvina, dobra kapljica, točna postrežba — dosti zabave za vse. Dovoljenje do 1:30 zjutraj.

Vabi se cenjeno občinstvo širom Clevelanda in okolice na obilo udeležbo. Vabi

ODBOR

VABILO NA PLESNO VESELICO,

katero priredi

PEVSKO DRUŠTVO "JADRAN"

na Silvestrov večer, 31. decembra

v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd.

Svira Kalistrova godba.

Pričetek ob 7. uri zvečer.

Vstopnina 50 centov.

ODBOR